

[Rimstad.]

det lovforslag, som venstre og de konservative her fremsatte. Priserne på grunde vil, så længe hele vort land ikke er udbygget til sidste kvadratmeter, være et spørgsmål om tilbud og efterspørgsel. Dette forslag forøger tilbuddene, hvad der er særdeles vigtigt, men det angiver kun en løsning af problemets ene side. Hvad den anden side angår, efterspørgslen, kan forslaget selvfølgelig ikke have nogen virkning. Over for dens pres virker kun en effektiv bekæmpelse af inflationen, den inflation, som tilskynder borgerne til at investere i byggegrunde, fordi de anser dem for værdifaste.

I inflationen ligger normalt den væsentligste årsag til høje grundpriser, for tilskyndelsen til at investere værdifast er i dag meget betydelig. Den, hvis man kan bruge udtrykket, normale inflationshastighed på 1 pct. kvartalet er jo i dag på grund af det velsignede forlig, som denne sals fire store partier har belemret os med, adskilligt højere, og den vil fortsat stige ind i 1963. Vi vil derfor igen — vi har gjort det mange gange før — opfordre regeringen til at træffe foranstaltninger mod den stadig voksende inflation. At skyde en lille kreds af sparsommelige og derfor besiddende mennesker de stigende grundpriser i skoene, sådan som man nu har fået for vane at gøre det her på bjerget, er for smed at rette bager. Det er muligt, at de to regeringspartier oven på deres økonomiske fejltagelser i det sidste år har fået fornemmelsen af et behov for en prugelknabe, men — og det skal siges her i tinget — metoden med at udnævne en sådan er hverken dansk eller demokratisk.

Men vort parti kan altså, som jeg før har sagt det, støtte lovforslaget her. Også vi mener, at der er en værdi i at arbejde videre med dette forslag i stedet for at afvente et udspil, et nyt og andet udspil, fra regeringen.

Boligministeren (Carl P. Jensen): Det ærede medlem hr. Arne Larsen ville gerne vide, hvad jeg mente med, at der i nær fremtid vil foreligge et regeringsforslag om sagen. Det ærede medlem spurgte, om dette betød om 14 dage, 2 måneder eller om et halvt år, og håbede, at svaret ville blive: nu, om ganske kort tid sker der noget. Jeg kan ganske tiltræde denne ønskede formulering af det ventede svar.

Ordføreren for forslagsstillerne (Axel Kristensen): Jeg har ønsket at inddrage så få spørgsmål i denne debat som muligt for at skabe en så enkel situation, at der var mulighed for at få noget igennem. Når det ærede medlem hr. Arne Larsen nævnte Vestamager, vil jeg gerne give min tilslutning. Jeg er valgt i Gladsaxe-Tårnby og føler mig meget forpligtet over for disse kommuner. Så vidt jeg ved, er det areal, der er tale om, udstykket, før vi lavede zonelovgivningen. Så tidligt er det udstykket, og man kan næppe af hensyn til planlægning af lufthavnen blive ved at stille det vilkår, at disse mennesker skal leve under forhold, som egentlig er ulovlige. De bor der, de er der, de sundhedsmæssige foranstaltninger er ikke i orden, og jeg synes, at man ikke kan være dette bekendt. Dette spørgsmål må løses og klares af hensyn til disse mennesker. Jeg har med vilje ikke villet tage det op her, men når det bliver rejst fra anden side, er jeg nødt til at give det ærede medlem hr. Arne Larsen min fulde tilslutning.

Det ærede medlem hr. Rimstad synes, at der i vort forslag nu er givet ministeren for store beføjelser. Alle ved jo, at både det konservative folkeparti og mit parti, venstre, er ængstelige for en for stærk centralisering. Vi er meget ængstelige ved, at boligministeriet skal sidde og afgøre alle disse bunker af sager, for det bliver en uløselig opgave — der ligger i dette ingen mistillid til de enkelte embedsmænd — det er simpelt hen ikke gørligt. Derfor ville jeg da meget hellere have været med til at udarbejde et lovforslag, der ikke gav denne bemyndigelse, men løste problemet på anden måde. Det prøvede jeg som ordfører for venstre, da vi behandlede sagen som Køge Bugt-området. Da prøvede vi at skitsere en løsning, hvorefter amterne overtog denne koordinerende opgave. Det var imidlertid umuligt at få tilslutning til det her i tinget.

Jeg tror nok, jeg tør sige, at venstre stod alene med denne løsning, selv om der var megen sympati også fra konservativ side over for det. Men når man ikke på nuværende tidspunkt kan få tilslutning og man skal lave en hasteløsning — for det haster at få bremset den prisudvikling, der er i gang — så er der ingen anden mulighed end at give beføjelserne til boligministeren, for det er da klart, at der må ske en samling.